

Polítics o intel·ligència artificial?

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 19 de desembre de 2022

Aquella taula de diàleg que diuen que hi ha entre el govern català i l'espanyol deu ser com la quadratura del cercle o com l'exemple més clar d'una presa de pèl. Autodeterminació? Amnistia? Alguns ingenus asseguren que s'ha aconseguit la desjudicialització de la política. Doncs, si no l'arriben a desjudicialitzar no sé com estaríem. Potser és que la justícia l'han passat als poders fàctics que, ben mirat, són el mateix. Els de la banda d'aquí de la taula estan al "núvol", el lloc on abans en dèiem els núvols. Els de la banda d'allà diuen per activa i per passiva que això de l'autodeterminació no hi cap a la *Constitución*, una cosa que ja va néixer, no amb fòrceps sinó amb l'espasa al damunt i que ara és el "papus" que serveix per amenaçar tot el que faci flaire, ja no d'independentisme, sinó senzillament de democràcia. Ara bé, si la tenen en tanta estima, que es llegeixin l'article 10.2 d'aquesta carta tan magna que diu "quan als drets humans s'estarà als tractats signats pel *reino de España* sobre la matèria"; ja sabem que aquests estableixen que tots els pobles tenen dret a la lliure determinació del seu futur polític i econòmic... Ai, que fluixos van de lectura comprensiva!

Els d'aquí, que ja sabem qui són i em fa vergonya esmentar-los perquè són de casa, estan tan satisfets esbombant que han aconseguit que els de l'altra banda fixessin la seva posició. I, com ho han aconseguit? Doncs proposant un Referèndum d'autodeterminació "pactat" amb l'Estat en el qual el SÍ guanyaria en el cas que el votés el 55% de l'electorat i que aquest representés, com a mínim, el 50% del cens, com a Montenegro! No saben com va anar a Montenegro i cal que sàpiguen com va als països democràtics: es guanya amb el 50% més un vot. Del 55% se'n diu anomalia democràtica. A Madrid ho

saben i se'n fan un tip de riure. És aquest el camí cap a la nostra independència? Cap a la República Catalana? Ara estan distrets embolicant la troca amb el pacte pels pressupostos. De moment, han convençut els Comuns i també estan tan cofois sabent que no serveixen gairebé per a res.

Anem al *Congreso* de Madrid. La cosa va pujant de to entorn de la Reforma del Codi Penal. Ja s'ha aprovat al Congrés, però el PP, per variar –no saben fer res més– ha posat un recurs davant del Constitucional (TC), on manen els seus i es resisteixen a la seva renovació –que té la legislatura caducada com també ho està la de Consell General del poder Judicial. Aquest magne tribunal s'ha reunit d'urgència, però ha ajornat la sessió perquè no tenen el cas ben estudiat, no deuen llegir ni els diaris. De tota manera, sembla que ni uns ni altres saben ben bé el que pot passar amb el text que han aprovat; hi ha opinions per a tots els gustos, fins i tot entre els grans juristes, com els lletrats del TC. Mentre, abans i després de l'aprovació, alguns congressistes s'esbatussen de mala manera. Com diu la periodista Carme Vinyoles: és l'espectacle de la paraula grollera, del gest adust i amenaçant, de l'insult... No hem de normalitzar l'insult, que és el que pretén l'extrema dreta per evitar el debat dels temes. Fins i tot hi ha pujades de to entre els grups catalans pel gaudi dels espanyols anticatalanistes. Vergonya!

A qui beneficia aquesta precipitada i inintel·ligible reforma del Codi Penal? Ja he dit que hi ha opinions per tots els gustos, però la fiscalia anticorrupció ha avançat que beneficiarà els acusats en trames com la Kitchen on s'inclou l'espionatge de Jorge Fernández Díaz a Luís Bàrcenas i molts casos més per la nova qualificació de la malversació, que és un aspecte sobre el qual tampoc no hi ha consens sobre les seves conseqüències. El fiscal anticorrupció, que va arxivar la causa contra el rei emèrit, ara exigeix als polítics no fer passos enrere en la lluita contra la corrupció: Colla

d'hipòcrites! Però són els que manen. Ni governs, ni Parlament, ni Congrés, ni Senat; aquí i allà qui mana és una "justícia" controlada pels poders fàctics de l'Estat. Tenim una democràcia de paper mullat que també arriba a certs mitjans de comunicació que se'ls "suca" perquè escriguin al dictat dels fàctics de sempre. Falta oxigen i revolució! Nosaltres, Catalunya, estem ofegats però l'important nucli dur de l'independentisme resisteix i resistirà fins a aconseguir la nostra república independent.

Última hora del matí 16 de desembre de 2022. Pedro Sánchez des de Brussel·les: "El 'procés' se ha acabado". Ho ha de dir ell això, o nosaltres els catalans? Ho teniu clar?

Ofec? Sembla que ningú no recordi el dèficit fiscal amb l'Estat que cada any ens cisa al voltant de 20.000 milions d'euros. Podríem ser un dels estats europeus amb millor nivell de benestar. Què va passar amb les obres d'art del museu diocesà de Lleida que Catalunya va comprar i va salvar de la destrucció? Doncs que ens les van robar a mà armada, amb nocturnitat i sense que el corresponent procés judicial hagués conclòs. I, els molt ignorants, com el president de l'Aragó, encara es volen endur els murals que estan ben conservats al MNAC i que si es treuen d'allí estan condemnats a la destrucció. No em queda espai per parlar de la persecució del català en tot l'àmbit dels Països Catalans.

I què dir dels manaires del PSC com Salvador Illa i Miquel Iceta?: "No hi haurà referèndum d'autodeterminació". És la ignorància del botiflerisme. I, si anem a Europa amb el Qatargate -també tenim el Catalangate- resulta que els seus impulsors van ser un botifler com l'impresentable Pepe Borrell i el pepero antic president Bauzá de les Illes. Ah! Quin va ser l'únic cap d'estat europeu que va anar a Qatar? El monarca espanyol, el Borbó Felip VI. Què hi devia anar a fer? Saludar l'equip de *la roja*. Ja!

Al món i aquí continua havent-hi misèria i injustícia. Mentre

uns consumeixen massa, altres passen gana. Falta competència política començant pels nostres i acabant on vulgueu. Potser la intel·ligència artificial podrà substituir aquesta incompetència. Quina vergonya! Els humans substituïts per la ciència i la tecnologia. Sort que hi ha una classe d'humans que saben fer ciència i tecnologia.